

plapolale četiri zastave cesarska, štiriska, slovenska in rudečo-bela. Okoli petih so se zbrali duhovni bližnji, razun domačega, ki je bil zaradi bolezni zadržan, vsi c. kr. uradniki Marenberški, odborniki treh občin, gasilci, Vuhredška in Marenberška šolska mladež z učitelji in mnogo drugih, akoravno je dež curkoma iil. O pol šestih pripelja lep vlak Njih veličanstvo premilega cesarja, zvonovi zapojejo, naša srca pa so bila vneta od ljubezni in udanosti do preblagega in milostljivega vladarja, kateri so radostno gledali na novo cerkev, h kateri so prej za notrajno opravo 200 fl. darovali. Počasi se bliža vlak kolodvoru, navdušeni „živio“ od Vuhredškega in Antonškega občinskega odbora, z duhovniki vred. Njih veličanstvo prelepo pozdravi, med tem ko so drugi „Hoch“ veselo klicali. Presvitli cesar so prijazno odzdravljali ter se odpeljali počasi, mi pa smo klicali: „Bog ohrani in obvari nam cesarja Avstrijo“, ter se podali domov.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Presvitli cesar imenovali so z ročnim pismom z dne 15. t. m. do smrtnimi člani gosposke zbornice: načelnika generalnega štaba Becka, vodjo državne tiskarne Becka, tovarnarja Nikolaja Dumba, tajnega svetnika grofa Bellegarde, graščaka, barona Hildpranda Ottenhausen, tajnega svetnika F. Z. M. Huyna, predsednika Levov-Cernoviške železnice grofa Krasicki, tajnega svetnika sekcijskega načelnika barona Kubina, dvornega svetnika profesorja Maassen, poslanika grofa Revertera, F. Z. M. barona Rodiča, profesorja in graščaka grofa Tarnowski, profesorja in vladnega svetnika dra. Tomeka, senatskega predsednika najvišjega sodišča Wierzbicki; vsi člani so konservativci razven jednega. Za dobo prihodnjega zasedanja imenovan je predsednikom gosposke zbornice grof Trauttmannsdorff, Schönburg in Czartoryski pa podpredsednikoma. — Delegaciji sešli se boste v slednjih dnevih oktobra na Dunaju; den shoda se bode določil pri ministerskih konferencah, katere se bodo vršile ta teden. — V torek se je otvorila poslanska zbornica; poslanci so storili obljubo, starostni predsednik Posselt pa je naznanil, da bodo cesar slovesno otvorili državni zbor dne 26. t. m. — Vsi slovenski poslanci so pristopili Hohenwartovemu klubu; načelnik klubov je Hohenwart, namestnika Klaič in Giovanelli. — „Narodni listi“ poročajo, da bodo Čehi zahtevali v državnem zboru razširjenje deželne avtonomije, narodno enakopravnost v šoli in v uradu, posebnega ministra za Česko, spremembo v poučnem jeziku na Brnskej politehnik in spremembo volilskega reda za Česko in Moravsko. — V Pragi je bil izvoljen županom namesto

odstopivšega dra. Černy-a dosedanji podžupan Vališ.

Vnanje države. Nemška vlada je zavrgla predloge vaticana gledé izvolitve naslednika za škofovsko mesto v Poznanji, ravno tako gledé vprašanja o odgojevanju v duhovnih semeniščih. — Na Španjskem je vlada več častnikov, kateri so kazali javno svoje sovraštvo proti Nsmcem in hujskali narod, prestavila iz Madrida v oddaljene kraje. — Rumelija in Bolgarska sta se združili, prijeli za orožje, da ustanovite veliko Bolgarijo in da otresete popolnoma turško gospodstvo; Rumelijoti izpodili so guvernerja Gavriila pašo Krestoviča ter njegovo vlado. Deželo je opravljal začasni odbor, kateri je poklical severne Bolgare na pomoč. Bolgarski knez je sprejel povabilo začasne vlade ter se podal iz Varne v Filipopol; izdal je tudi oglas, v katerem si nadevlje naslov kneza južne in severne Bolgarije; po slovesni zahvalni pesmi „Te deum“ se je knez podal v konak (stanovanje višjih državnih uradnikov), kjer je sprejel članove začasne vlade in višjo duhovščino. — Srbski kralj Milan predsedoval je dolgotrajni ministerski konferenci; izdal se je ukaz, kateri zapoveduje mobilizacijo; skupščina skliče se 1. oktobra v Niš.

Za poduk in kratek čas.

Potovanje Slovencev v zlato Prago in slavni Velegrad.

(Dalje.)

V Velimu so sokoli nam ponudili po staroslovanski šegi kruha in soli v znamenje prijaznosti do nas. Vsepovsod, kjer smo se peljali, so ljudje iz svojih hiš, na vrtih in na polju — mahaje z belimi rutami naznanjali svoje veselje. Ali vse naše pričakovanje je presegel naš sprejem v zlato Pragi. Prišli smo v Prago ob 7. uri zvečer. Ves kolodvor je bil z ljudstvom napolnjen, kakor da bi se bili sam svetli cesar pripeljali. Lehko rečem, da je bilo več ko 10.000 ljudi navzočih. Sprejeli so nas imenitni gospodi mestni odborniki: gg. Pasovski, Naprstek, Žizka itd., profesorji česke univerzitetete, voditelj českega gledišča: Šubert, razna društva, sokoli itd. Ko se je naš vlak ustavil, je iz tisuč in tisuč grlov zagrmelo: Slava, na zdar, živeli Slovenci. Sokoli so nam iztopivšim špalir delali, nas spremljali, nam v roke segali. Bili smo zdaj do duše ginjeni, neke izmed nas so solze veselja polile, videti, da nas, celo na domačih tleh zaničevane Slovence, toliko častijo in spoštujejo. 30 lepih kočij je za nas pripravljenih stalo, v katerih so nas po 4 in 4 skupaj v naše stanovanje peljali. Na vsako kočijo se je vsedel sokol h kočijažu ter nas spremljal do gostivne. Tolike ljubezni in